

СЕКЦІЯ 6
ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРОПРОМИ-
СЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

SECTION 6
ENGINEERING AND TECHNICAL
PROVISION OF AGRO-INDUSTRIAL
PRODUCTION

Бончик Віталій

канд. техн. наук, доцент

Федірко Павло

канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри

Слободян Сергій

к.ф.-м.н., доцент, заступник декана

Подільський державний аграрно-технічний університет

Кам'янець-Подільський, Україна

СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ РОЗРОБОК
У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

В умовах економічної кризи необхідно зосереджувати увагу на організацію інноваційної діяльності, підвищення інноваційної активності викладацького складу та студентів вищого навчального закладу, підвищення ефективності роботи всіх учасників інноваційного процесу. Результати інноваційної діяльності будуть залежати від того, якою мірою безпосередні учасники - викладачі і студенти, які зайняті в інноваційному процесі будуть зацікавлені у швидкому й економічно ефективному впровадженні результатів науково-дослідних робіт у виробництво [2].

Тому важливу роль з боку організації, відіграють форми стимулювання науково-дослідних робіт, спроможність підвищувати активність викладацького складу в пошуку нових знань, нових ідей, стимулювати прийняття нестандартних рішень і підтримувати науково-технічну творчість.

Для вищого навчального закладу умови стимулювання інновацій визначають керівники наукових підрозділів разом з економічними службами, які повинні у систему стимулювання закладати залежність винагороди від результатів та ефективності рішень.

Керівництво навчального закладу, використовуючи відомі методики, розробляє своє внутрішнє положення про матеріальне стимулювання викладацького складу та студентів, яке повинно відповідати наступним принципам:

- аналітичне забезпечення процесу преміювання, облік, контроль та аналіз діяльності окремих структурних підрозділів;
- формування фонду преміювання, джерелом якого повинен бути чистий прибуток у звітному періоді;
- розподіл повноважень між підрозділами та керівництвом навчального закладу при виборі показників та умов преміювання;

- нарахування коефіцієнтів преміювання у випадку позитивних відхилень запланованих показників;
- стимулювання показників, які можливо проконтролювати;
- зацікавленість керівництва у альтернативах зростання фінансових результатів навчального закладу, де показники преміювання підрозділів повинні бути правильно обґрунтовані [3].

Згідно зі світовим досвідом усі розвинені країни проводять активну інноваційну політику, запроваджуючи на законодавчій основі форми і методи державного регулювання та стимулювання комерціалізації результатів наукового дослідження та розробок; широко втілюються в кінцевий виробничий результат нові конкурентоспроможні види продукції, технологічні процеси, організаційні рішення.

Дані про економічний розвиток України свідчать, що рівень її інноваційного розвитку вкрай низький. За даними статистики, частка підприємств, що опікуються в Україні підвищенням технічного рівня виробництва, постійно скорочується. Це, безумовно, негативно позначається на якості та конкурентоспроможності вітчизняної продукції [3].

Інтенсифікація інноваційних процесів в нашій країні, становлення довірливих відносин щодо використання результатів інноваційної діяльності, відокремлення патентно-ліцензійної роботи в самостійну частину суспільного розподілу праці вимагає запровадження таких дисциплін як «Інтелектуальна власність», «Патентознавство», «Основи науково-технічної творчості», та інших.

Науковий підхід до навчальних дисциплін може обмежуватись лише функціями методологічної проробки правових аспектів, пошуку оптимального розвитку патентно-ліцензійної справи, а вимагає, в першу чергу, становлення ефективної освітянської роботи у цій сфері, підготовки фахівців не тільки для владних структур, але й педагогічних працівників для загальноосвітніх, середніх спеціальних та вищих навчальних закладів [1, 4].

У Подільському державному аграрно-технічному університеті проводиться підготовка фахівців-аграріїв із наступних спеціальностей, зокрема: інженера-механіка, інженера-енергетика, агронома, економіста, ветеринарного лікаря та інші.

З метою забезпечення творчої активності майбутнього фахівця-аграрія обраної спеціальності, розвитку його професійно-пізнавальних потреб та інтересів, вироблення здатності ініціативно вирішувати поставлені перед ним виробничі задачі, для виховання в ньому уміння жити і працювати у колективі працівників сільськогосподарського виробництва в навчальний процес необхідно запроваджувати активні форми та методи навчання сучасних ринкових відносин, що сьогодні формуються на рівні країни.

Після закінчення навчання в університеті випускники працюють в аграрному секторі економіки країни, де необхідні знання у сфері патентно-правових відносин при виході із кризового стану сільськогосподарських підприємств.

Впровадження у вищих навчальних закладах аграрного напрямку системи матеріального стимулювання інноваційної діяльності викладацького складу та студентів передбачає застосування процедури економічного обґрунтування матеріальних виплат різних форм. Найбільшим критерієм оцінки ефективності застосування системи матеріального стимулювання є оцінка співвідношення отриманого ефекту від використання даної системи та здійснених витрат на її

проведення. При досягненні позитивного ефекту, який перевищує за розміром виплати стимулюючого характеру, система матеріального стимулювання визнається ефективною.

Підводячи підсумок вищесказаного, необхідно залучати, утримувати та спонукати працівників навчального закладу, працювати на повну силу, прагнучи вносити наукові ідеї у свою роботу, переймаючи досвід розвинутих країн світу, де використовують різні підходи, як на рівні навчальних закладів, так і на загальнодержавному рівні.

Список використаних джерел

1. Цибульов П.М. Основи інтелектуальної власності. Київ : "Інститут інтелектуальної власності", 2005. 172 с.
2. Вачевський М.В., Кремень В.Г., Мадзігон В.М. та ін. Інтелектуальна власність: теорія і практика інноваційної діяльності ; за ред. проф. М.В.Вачевського. Київ : ВД Професіонал, 2005. 448 с.
3. Гавловська Н.І., Рудніченко Є.М. Мотивація персоналу у системі інвестиційного менеджменту. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2010. № 4.
4. Кузнєцов Ю.М. Основи патентознавства та авторського права. 2-е вид. перероб і доп. Київ : Видавництво "ЗМОК", 2002. 183 с.

Бурдега Василь

канд. техн. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОМБІНОВАНОГО ГРУНТООБРОБНОГО ЗНАРЯДДЯ

Одним із важливих етапів в обробітку ґрунту є поверхневий (передпосівний) обробіток, який повинен забезпечити вирівненість поверхні поля, розпушування поверхні ґрунту на певну глибину, кришення ґрунту до певної фракції за розміром, ущільнення ґрунту та підготовку ложа для посіву.

Всі ці операції із підготовки ґрунту до висіву забезпечують комбіновані агрегати, використання яких зменшує кількість задіяних енергозасобів на 2—3 трактори, при цьому зменшуються витрати палива вдвічі порівняно з традиційними технологіями висіву зернових. Створення комбінованих ґрунтообробних машин є одним із одним з перспективних напрямків розвитку комплексної механізації сільськогосподарського виробництва [1, 2, 7, 8].

На сьогодні багато заводів в Україні приступили до випуску комбінованих агрегатів для передпосівного обробітку ґрунту аналогічних зарубіжним. До них